

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11P/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614206807
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:7614206807.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudcom Mgr. Ivanom Antalom v právnej veci maloletého dieťaťa: M. U. M., O.. XX.XX.XXXX, V. H. P. XX, dieťa rodičov: matka - V. P. M., O.. XX.XX.XXXX, V. H. P. XX a otec - U. G., O.. XX.XX.XXXX, V. G., I. XXXX/X o návrhu otca na zníženie výživného na mal. dieťa, takto

rozhodol:

Návrh otca na zníženie výživného súd **z a m i e t a** .

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd Rimavská Sobota podal otec dieťaťa U. G. návrh, v ktorom žiadal, aby mu súd znížil výživovaciú povinnosť na mal. M. U. M., O.. XX.XX.XXXX na sumu 30% zo sumy životného minima mesačne, počnúc dňom 01.12.2013, vždy do 15.-eho dňa v mesiaci. Návrh odôvodnil tým, že naposledy bola výška výživného upravená rozvodovým rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, v ktorom mu bolo uložené platiť výživné vo výške po 250 eur mesačne. Odvtedy však stratil zamestnanie a je vedený ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny P., Pracovisko G..

V predmetnej právnej veci bolo vytýčené pojednávanie na deň 13.04.2015, ktoré však muselo byť odročené z dôvodu nedostavenia sa rodičov a ďalší termín bol určený na deň 11.05.2015. Aj toto pojednávanie však muselo byť pre neprítomnosť navrhovateľa - otca odročené a ďalšie pojednávanie bolo určené na deň 25.05.2015.

Súd pojednával v neprítomnosti otca, ktorý sa opätovne na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť na ňom vopred neospravedlnil, nepožiadal ani o odročenie tohto pojednávania aj napriek tomu, že doručenie predvolania naň mal vykázané riadne a včas.

Matka dieťaťa na pojednávaní uviedla, že s návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasí. Uviedla, že sa viackrát stalo, že si našiel prácu a stále ho prepustili. Naposledy jej výživné zaplatil na jednom pojednávaní v Spišskej Novej Vsi, a to vo výške 200 eur, pričom sa jednalo o trestnú vec, kde bol trestne stíhaný pre prečin zanedbania povinnej výživy.

Kolíznym opatrovníkom uviedol, že ani on nesúhlasí so znížením výšky výživného, pretože otec dieťaťa nepreukázal, že by nebolo v jeho silách platiť výživné, ktoré mu bolo určené rozvodovým rozsudkom.

Okrem výsluchu matky a kolízneho opatrovníka bol na pojednávaní z pripojeného spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp.zn. 11P/119/2013 prečítaný rozsudok zo dňa 21.08.2013, právoplatný dňa 27.08.2013, ďalej rozsudok sp.zn. 16P/10/2012 zo dňa 01.07.2013, právoplatný dňa 31.07.2013. Súd sa ďalej oboznámil s obsahom spisu na vec sa vzťahujúceho a po takto vykonanom dokazovaní zistil tento skutkový stav a dospel k nasledovným právnym záverom.

Vyživovacia povinnosť otca U. G. k mal. M. U. M., O.. XX.XX.XXXX bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 16P/10/2012-168 zo dňa 01.07.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.07.2013. Týmto rozsudkom bolo rozvedené jeho manželstvo, súčasne bola na čas po rozvode mal. M. U. M. zverená do výchovy matky a otcovi bola uložená povinnosť platiť na ňu výživné vo výške po 250 eur mesačne. Týmto rozsudkom bol zároveň upravený aj styk otca s dieťaťom. Ďalej bolo z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 11P/119/2013-18 zo dňa 21.08.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.08.2013 zistené, že ním bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej sa otec zaviazal svoj dlh na výživnom za obdobie od 01.05.2012 do 30.07.2013, celkom vo výške 1.500 eur splatiť matke v dvoch splátkach po 750 eur.

Otec v návrhu tvrdil, že nie je v jeho silách platiť výživné vo výške po 250 eur, pretože bol zamestnávateľom v Nemecku s účinnosťou k 31.10.2013 prepustený z práce a odvtedy je nezamestnaný. V tejto súvislosti doložil k návrhu potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny P. zo dňa 05.02.2014, podľa ktorého je v evidencii nezamestnaných od 13.11.2013 a jeho evidencia ku dňu potvrdenia trvá.

Tieto skutočnosti tvrdené otcom v návrhu však súd nepovažoval v súčasnej dobe za aktuálne, pretože matka pred pojednávaním doložila do spisu rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 4T/82/2014-125 zo dňa 22.04.2015. Aj keď matka nevedela uviesť, či tento rozsudok je právoplatný a doložka právoplatnosti sa na predloženej fotokópii rozsudku ani nenachádzala, z odôvodnenia tohto rozsudku však súd zistil, že otec dieťaťa, teda U. G. je trestne stíhaný pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, a to pre neplnenie si vyživovacej povinnosti k maloletej dcére M. U. M.. V odôvodnení tohto rozsudku sa uvádza, že U. G. ako obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, pričom sám uviedol, že ako uchádzač o zamestnanie bol evidovaný päť mesiacov. Podľa vlastnej výpovede v máji 2014 vycestoval za prácou do zahraničia, kde pracoval ako stavebný robotník vo Viedni jeden mesiac a po návrate sa živil brigádnickou činnosťou. Vykonával pritom drobné stavebné práce a od 06.01.2015 pracoval pre firmu Y., F.E..D.. F. P. na základe dohody o vykonaní práce. Tiež uviedol, že v súčasnosti pracuje v spoločnosti E., F.E..D.. M. v stavebníctve (v tejto súvislosti sa poznamenáva, že podľa predloženého trestného rozsudku by mali byť uvedené údaje aktuálne k 22.04.2015). Z odôvodnenia uvedeného trestného rozsudku tiež vyplýva, že v rámci trestného konania bola čítaná aj správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny P., podľa ktorej bol otec naposledy vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie v čase od 13.11.2013 do 09.11.2014 a vyradený bol dňa 10.11.2014 z dôvodu začatia vykonávania zárobkovej činnosti v členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 Zákona o rodine sa použijú primerane.

Podľa § 62 Zákona o rodine

ods. 1/ plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť;

ods. 2 / obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov;

ods. 3/ každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona;

ods. 4/ pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť;

ods. 5/ výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť;

ods. 6/ ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 65 Zákona o rodine

ods. 1/ ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného;

ods. 2/ súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní;

ods. 3/ výživné pľnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 Zákona o rodine

ods. 1/ pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie;

ods. 2/ výživné nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania mal súd za to, že otec v konaní nepreukázal, že nie je v jeho schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch platiť na maloletú dcéru výživné vo výške určenej rozvodovým rozsudkom, t.j. 250 eur mesačne. Jeho tvrdenia v návrhu o tom, že je nezamestnaný od 13.11.2013 až doposiaľ sa neukázali ako pravdivé, keďže sám vo vyššie uvedenom trestnom konaní na hlavnom pojednávaní vypovedal o tom, že aj po tomto dni sa opakovane zamestnal, pričom pracoval nie len na Slovensku, ale aj v zahraničí. Na uvedenom základe preto súd jeho návrh na zníženie výživného zamietol ako nedôvodný.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Rimavská Sobota na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odôvodnení sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované,

je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť proti ktorému rozhodnutie smeruje, a v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.